

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dinsdags, be-
nalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is / 3.00;
voor de buiten steden / 6.00; franko door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau
dezer COURANT.

ZATURDAG 4 AUGUSTUS.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden toge-
/ 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de
regel. Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents
zeggen betaald. Voor groote letters betaalt men naar de
plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 3 Augustus.

Er worden bij ons te lande, betrekkelijk katholieke aan-
gelegenheden, een groot aantal onwaarheden in de wan-
deling gebracht, die hoewel, spoedig gelogenstraft, desniet-
temin blijven gelden voor goede munt. Zulks is te danken
aan de partijzucht van de *Indépendance belge* en de
ligtgeloovigheid van een groot deel onzer dagbladpers.
De *Indépendance* heeft haar systeem, 't is niet nieuw,
integendeel; 't is slechts de trouwe en onbeschaamde uit-
voering van het voorschrift van Voltaire, die het zelf
met woord en daad, op groote schaal en met goed gevolg,
beoefende. Dat voorschrift luidt: belaster uwe tegenpartij
en verhef u en uwe vrienden tot in de wolken. Wij
zullen niet zeggen dat de *Indépendance* haar meester
overtreft; wij zouden onwaarheid spreken; blijkbaar ont-
breekt haar 't vernuft, maar zij doet toch haar best om
den aartsvader van de leugen op den voet te volgen. Mist
zij al vernuft, zij vult dat gebrek aan door onbeschaamd-
heid. Hare korrespondenten inden vreemde, die van
Madrid b. v. en nog meer die van Turijn, munten on-
der alle anderen uit. Zij stapelen leugen op leugen, laster
op laster. En dat alles is gereede bladvulling voor onze
binnenlandsche bladen, die, na de beschuldiging te hebben
geleverd, nooit plaats hebben voor de verdediging, omdat
zij niet de moeite niet geven er een blad op na te houden,
dat de *Indépendance* weerspreekt. Men kan alzoo begrij-
pen hoe hier te lande de publieke opinie misleid wordt
en hoe hetgeen gebeurt in katholieke Staten, die wat
ver afgelegen zijn, en wier bladen hier niet worden gelezen.

In den laatsten tijd heeft de *Indépendance* het er op
gemaakt om het revolutionaire ministerie Cavour te be-
scherming te nemen. Als de korrespondentien van de
Indépendance geschreven worden in de bureaux van dat
ministerie, dan konden zij gesche andere kleur hebben.
De lasteringen gaan over de huizen. Geen land is rus-
tiger, voorspoediger, meer gezegend dan het land dat de
koning van Cavour regeert. De Koning, zoo verzekert men,
heeft volkomen de zienswijze van het ministerie en stelt
er al zijn vertrouwen in. Met weet daarentegen dat de
koning van Sardinië in het ministerie Cavour denzelfden
toestand gevonden heeft en hetzelfde vertrouwen stelt, als
de koning van Spanje in Espartero. De Koning is over-
heerscht en wordt gedwongen te doen wat hij niet wil,
onder de bedreiging dat hem gebeuren zal, wat der Ko-
ning van Spanje ten deel valt. Ziedaar de waarheid,
zoo als gansch Turijn haar kent. De voorspoed van het
land en zijne welvaart worden hoog geroemd. Waarop
komt dat meer? Hierop, dat de begrotingen van uitga-
ven elk jaar groter worden, dat de belastingen al hoe-
ger en hooger worden opgevoerd, dat de schatkist voort-
durend worstelt tegen jaarlijksche aanzienlijke tekort-
schotten, die niet zijn aan te vullen, dat de schuldenlast
jaarlijks klimt, dat men de kerken-goederen aanslaat
om geld te maken, en dat men desniettegenstaande, om
een klein legertje naar de Krim te kunnen zenden, de
kosten daarvan op de Engelschen heeft moeten bren-
gen, en derhalve in de Krim voor engelsch geld ten
voeloeft gaat. Maar de Engelschen hebben dan ook de be-
leefdheid het ministerie Cavour staande te houden, omdat
dit ministerie aan de Engelschen de gelegenheid laat om
Sardinië uit te putten, onder de schoon schijnende vlag van
den vrijen handel, die Sardinië een gereede prooi voor
Engeland maakt. De tevredenheid, zegt men, is er al-
gemeen. Intusschen is er maar één kreet in het land over
de grooten druk der belastingen, die ondragelijk begin-
nen te worden. Die klagt is algemeen het gansche rijk
door. Men heeft zelfs de onbeschaamdheid gehad in de
Indépendance te verzekeren, dat de wet-Ratazi, waardoor
de Kerk van een groot deel van hare bezittingen beroofd
wordt, zonder tegenkanting en zelfs met de medewerking der
religieusen, die uit hare huizen verjaagd worden, wordt
ten uitvoer gebracht. 't is waar, de Katholieken, de priesters,
de monniken en de bisschoppen zijn geene revolution-
naren; zij weten dat 't niet wettelijk verzet, zelfs tegen wette-
lijke willekeur en die niet geoorloofd is. Zij onthou-
den zich daarvan, en de heer de Cavour wordt alzoo met
een opstand bedreigd, gelijk de Koning met opstand

bedreigd is, als hij zijn niet plaatste onder de wet
die hij verfoeide. Maar omdat zij geen geweld met ge-
weld keeren, daarom loopen zij de hand niet aan de
uitvoering van een vonnis, dat geweten onrechtvaardige
wet. Het is er ver- al- in niemand gevonden in al
die huizen die iets heeft bijgedragen tot de uitvoering
van den kerkroof. Overal heeft men gestaan voor gesloten
deuren, die men met geweld heeft moeten openbreken,
en in de meeste gevallen is de wet ten uitvoer gebracht
geworden, zonder dat de bepalingen der wet konden wor-
den in acht genomen, omdat men niemand kon vinden,
die of als getuige of, hetgeen ook dikwerf heeft plaats
gehad, als geregelijk beambte wilde optreden, om het
werk der Regering wettelijk te doen. Overal intusschen
stond de bevolking verontwaardigd maar lijdzzaam, zoo
als het Christenen betaamt, het goddeloos werk te aan-
schouwen met tranen in de oogen en gebieden op de
lippen. Is dat tevredenheid, is dat medewerken tot uit-
voering van eene ongerepte berooving van eigendom?
Eindelijk, er heerscht rust in het land, beweert men,
en de openbare wegen zijn er veilig. Men kan begrijpen
welke rust er is in een land, dat zoo geregeerd wordt.
Het is de rust van eene bevolking, die begrijpt dat zij
aan hare ontevredenheid niet door daden van geweld
mag lucht geven. Er zijn intusschen tevreden, het
zijn de revolutionairen, de trawanten van Mazzini, de
engelsche zendingen, met een klein deel van eene mis-
leide bevolking, die zij meenen voor het Protestantismus
gewonnen te hebben, en die zij eigenlijk slechts tot
werktuigen van het radikalismus hebben gemaakt. Wij
beseffen, dat men dat hier niet begrijpt. Maar voor wie
met Italië bekend is, lijdt dat geen twijfel. Het resultaat,
dat de revolutionairen te Sardinië aanschouwen, is intusschen
in staat om aan sommigen de oogen te openen. Het on-
geloof wordt openlijk onder hen gepredikt en de Open-
baring bespot; de onzedelijkheid neemt er in verschrik-
kelijke mate toe; het werk der korektionneele en
krimineele regtsmagt vermeerderd in verbazende mate.
Aanslagen op de zedelijkheid; diefstallen, moordaans-
lagen, straatoverrijen, alles ziet men er toenemen.

Ziedaar de ware toestand van het hoog geprezen
Sardinië, dat de *Indépendance* voorstelt als een waar
luilekkerland. Natuurlijk wordt er nooit melding gemaakt
van die schaduwzijde, die wij hebben medegedeeld.
Daarentegen is bijna in elke korrespondentie spraak van
het ongeluk, waarin de overige Staten, vooral de paus-
selijke Staten verkeerden. Geen diefstal of moordaanslag
wordt er gedaan of hij prijkt in die korrespondentie ge-
illustreerd met de opmerking, hoe ongelukkig het land,
en hoe onbekwaam het pausselijk gouvernement is. En,
alsof dat niet genoeg ware, zoo wordt nu en dan eene
afschuwelijke misdaad verzonnen en voor waarheid uit-
gevent, zonder dat ooit het lasterlijk berigt zal worden
gelogenstraft. Zoo is nog onlangs met hatelijke insinua-
tiën berigt dat een pastoor in den omtrek van Fermo
een moordaanslag heeft gedaan op eene aan zijn beheer
toevertrouwde pupille, om zich meester te maken van haar
fortuin. De moordaanslag was verijdeld, schreef men,
door de tusschenkomst van een verdwaald soldaat, waar-
aan men voor dien nacht huisvesting had verleend. Wel-
nu, na ingesteld onderzoek is gebleken, dat van de geheele
geschiedenis geen woord waar is, en dat bij de justitie
van Fermo noch nu, noch vroeger ooit iets is gehoord,
zelfs niet bij gerucht, van een dergelijken aanslag. Het
zal intusschen voor de *Indépendance* geene reden zijn om
den laster te herroepen, die uit zijne kolommen in die
der meeste Couranten, is overgegaan.

Voorleden jaar, toen de cholera in Madrid vrij hevig
woedde, werden uit Madrid verwijderd eenige priesters,
ouden van dagen, buiten bediening gesteld, omdat zij
door de velerlei gebreken van een hoogen ouderdom daar-
toe ongeschikt waren. Grooten ophef is daarvan gemaakt,
als ware de spaansche priesterschap, ontrouw aan haren
plicht; gevlugt voor het gevaar, de stervenden ongehopen
en ongetroost latende. Men verzweeg wie zij waren, die
uit Madrid waren weggezonden, en men verzweeg daar-
enboven dat de gansche priesterstand van Spanje, met
zijne bisschoppen aan het hoofd, alles veil heeft gehad
voor de verzorging der cholera-lijders, en dat velen, en

daaronder bisschoppen, bezweken zijn onder den druk
van hunnen gevaarlijken arbeid.

De *Indépendance* heeft dit jaar weer iets dergelijks
voor Italië uitgevonden. De cholera heeft gedurende
de verledene maand in sommige streken van de Kerk-
lijke Staten met ongehoorde woede geheerscht.

De *Indépendance* gaf er kennis van in dezer voege:
De cholera heerscht in de romeinsche Staten met de
straatroovers overal. En zij voegt er bij: de pausselijke
autoriteiten gaan op de vlugt bij het naderen van den
geesel. En om die beschuldiging door een feit te staven,
laat zij er op volgen: Mgr. Grassallini heeft niets beters
weten te doen dan de vlugt door zijn voorbeeld aan te
bevelen. Het feit van de *Indépendance* is waarschijnlijk
weer eene lastering, want het *Journal de Bruxelles* heeft
een brief van Mgr. Grassallini onder de oogen gehad,
waaruit blijkt dat hij nog te Bologne was op den 21
Julij, toen de korrespondent van de *Indépendance* te
Turijn de beschuldiging op papier bracht. En moge hij
ook al op dat oogenblik Bologne hebben verlaten, daaruit
zou niets volgen, omdat zijne tegenwoordigheid in het uit-
gestrekt gebied van zijn gouvernement elders noodiger
kan zijn geweest. Maar genomen dat hij gevlugt
ware, dan zou daardoor niet geregtvaardigd zijn de al-
gemeene beschuldiging: de pausselijke autoriteiten vli-
gen bij het naderen van den geesel. Het ongeoorloofd is
waar. De kardinaal Ferretti, die buiten het gevaar was,
is er heen gesnel, om gedurende dagen en dagen aan
het sterfbed der cholera-lijders de bediening van een
eenvoudig priester waar te nemen. De bisschop en de
legaat van Ancona heeft de stad geen oogenblik verlaten,
maar is de steun en het voorbeeld geweest van zijn prins-
tesschap. Zoo is het overal geweest in de Kerkelijke Sta-
ten in navolging van Pius IX, die toen de cholera in
Rome heerschte, en er eene algemeene vrees, zelfs onder
de geneeskundigen had veroorzaakt, zich gehaast heeft
de legersteden der cholera-lijders in alle hospitalen te gaan
bezoeken. Doch dat wordt niet geacht maar vergeten, en
zoodra meent men niet een enkel feit te hebben, het
moge ook logenachtig zijn, of aanstonds geldt de be-
schuldiging: de pausselijke autoriteiten gaan op de vlugt.
Alles moet te Rome zwart zijn, te Turijn alles hemels-
blauw. En dat heeft de geschiedenis van den dag ge-
schreven! En wat nog erger is, zulke geschiedenis wordt
als heilige waarheid den volken voorgepredikt en door de-
zen geloofd. Elke laster, dien de *Indépendance* goedvindt
in hare kolommen op te nemen, gaat de wereld rond
door middel der gediensstige geesten, die oft hare val-
sche bronnen putten. Nu en dan achterhaalt de waar-
heid de klagen en beschaamt haar. Het is een magere
troost, want meestijds gebeurt zulks als het te laat is,
en zelden gebeurt zulks onder de oogen van hen, die er de
meeste behoefte aan hebben.

Wij zullen er ons niet over verdrieten. God, die het
toelaat, heeft het middel in handen om den laster te ver-
stommen. En in onze eeuw heeft Hij reeds meermalen
gesproken door gebeurtenissen, die alle draden van de
leugentaal met een slag verbrooken hebben.

Door den heer van Vliet is het ondervolgende nadere
adres den heere minister van Koloniën aangeboden.

Aan den Heere Minister van Koloniën.

Excellentie!

Hetgeen door u werd te kennen gegeven in de zitting
der Tweede Kamer van de Staten-Generaal van 20 Junij jl.,
— ten antwoord op de vraag, door een der leden, op daar-
toe van de vergadering bekomen verlot, tot u gerigt:
*wat er door u gedaan is, ten gevolge van het Besluit
der Kamer* ten opzichte van des adressants beklag, ge-
nomen in de zitting van 3 Maart jl. — schijnt den on-
dergeteekende toe te verschillen met den inhoud van U. E.
ter dezer zelfder zake aan hem uitgereikte beschikking
van 23 April jl., la. A. n°. 24. Naar des ondergeteekende
meening stond bij deze beschikking op den voorgrond:
ter zijde schuiving van het evengenoemde besluit der
Tweede Kamer; terwijl bij hetgeen door U. E. in de bo-
venbedoelde Vergadering van 20 Junij is te kennen ge-
geven, op den voorgrond treedt: bloot verwerping van

de »wijze als de adressant voorstelde in een overleg te treden tot onderzoek of regeling van zijne belangen.»

Mitsdien wendt zich de ondergeteekende weder tot U. E., ten einde zijnerzijds andermaal te beproeven van U. E. te verkrijgen dat deze verdrietige aangelegenheid het gewenschte beslag erlange.

De ondergeteekende laat geheel in het midden de zinsede uit »we rede: »Dat ik niet de eenige was die zoo »dacht, is mij gebleken uit een adres van den heer van »Vliet, die zich bij mij heeft aangemeld met het voorstel om »met hem in overleg te treden en daartoe tusschenpersonen aan te wijzen;» een blik toch in zijn adres zal U. E. doen zien dat daarbij bloot sprake is van »overleg» en dat aanwijzing hoe dat overleg zal plaats vinden aan U. E. welwillende overweging is toevertrouwd geworden; maar hij veroorlooft zich te doen opmerken:

1° dat de »reclame» vervat in zijn meergemeld adres, is en wordt bepaald door het meergenoemde Besluit der Tweede Kamer van 3 Maart jl.;

2° dat de vergoeding wegens de verdrijving uit de Praeger-Regentschappen en die wegens de feitelijkheden daarbij gepleegd, als ook de schadeloosstelling voor de benadeeling daartuit, zoo mede uit de wijze waarop des betreffende door het Bestuur is gehandeld, voor hem voortgevloeid, uit derzelve aard enkel vatbaar zijn voor gemoedelijke waardering;

3° dat het gepleegde geweld hem heeft gescheiden van alle have en goed, dus ook van alle bescheiden aantoonende waaruit het was te zamen gesteld, terwijl de later plaats gevondene brand alles heeft vernield, dus ook de bescheiden; zoodat het niet mogelijk is de geldelijke waarde van de verbrande inboedel enz. door bescheiden te stellen.

Het waren deze omstandigheden, welke den ondergeteekende, toen hij van U. E. niets vernam ten gevolge van het meergemelde besluit der Tweede Kamer, den inhoud van zijn dikwerf genoemd adres in de pen gaven; na nog ondeels hij (hetzij met alle bescheidenheid en onder verbetering aangevoerd) dat er ten deze geen ander middel tot billijke afdoening voorhanden is dan het door hem, bij dat adres, voorgestelde. Hij althans kan zich niet denken een »onderzoek of regeling van zijne belangen», hetzij enkel naar U. E. welbehagen, hetzij enkel naar zijn welbehagen. Gesteld toch hij diene een staat in waarop is rekening gebracht worde zooveel wegens dit, zooveel wegens dat, enz.: zal U. E. deze sommen voetstoots toekennen, dan wel verlangen dat hij voetstoots genoegen neme met die door U. E. er voor in de plaats te schrijven; ja, dat er een of meerdere geheel door U geschrapt worden; en zoo U. E. zulks niet verlangt, hoe zou het dan mogelijk zijn ten deze buiten »overleg» tot billijke afdoening te geraken?... Verre echter van den ondergeteekende zijne smeeking aan U. E. op te dringen; integendeel, het zal hem verheugen van U. E. eene andere, voor de gegeven en boven aangeduide omstandigheden passende wijze van afdoening te vernemen.

Weshalve de ondergeteekende hij deze verzoekt, dat het U. E. thans moge behagen, bij beschikking op dit nader adres, te willen kenbaar maken:

de wijze hoe U. E. »van het standpunt der Regering» ten zijnen opzichte gevolg wenscht te geven aan het besluit der Tweede Kamer, in de zitting van 3 Maart 1855, omtrent zijn beklag genomen.

GRAVENHAGE, 14 Julij 1855.

Wij worden verzocht het volgende over te nemen uit de Groninger Courant van 1 Augustus;

De Roomsche-Katholieke gemeente der stad Groningen mocht zich gedurende eenige dagen verheugen in de aanwezigheid van Z. D. H. den aartsbisschop van Utrecht, Mgr. J. Zwijnen. Ook te dezer stede zoowel als in de gemeenten te lande zoude Z. D. H. het H. Vormsel toedienen.

Het kerkbestuur was den kerkprelaat tot Zuidhorn te gemoet gereden, het had Z. D. H. reeds daar verwelkomd en den Aartsbisschop met zijne komst binnen dit gewest geluk gewenscht. Na de aankomst van Z. D. H. te Groningen, hebben onderscheidene commissiën en personen Mgr. hanne opwachting gemaakt, en was ieder over de minzame wijze waarop zij waren ontvangen zeer tevreden. De kerk was te dezer gelegenheid leestelijk getooid. Het gebouw was gedekoreerd naar een plan en tekening van den heer L. Philippina, welke zich daarmede op verzoek van het kerkbestuur welwillend had belast, en tevens het toezigt op de uitvoering heeft gehouden.

Alle lof komt den heer Philippina toe voor de wijze waarop hij zich van zijne taak heeft gekwet. Smaakvol zonder overdad, rijk zonder te bont te zijn, waren de versierselen aangebracht.

Ook de heer Fischer heeft het zijne bijgedragen tot het verfraaijen van het kerkgebouw, door eene zeer bevallige uitvoering der teekeningen van bloemvazen, candelabres en wapens, welke in het plan der decoratie voorkwamen.

In den nok van het hoog altaar prijkte op een hoog gedrapeerd ovaal het wapen van den Aartsbisschop, gehecht op dat van het aartsbisdom, hebbende tot tenanten twee italiaansche vlaggen. De rijke kroonlijst was

omhangen met groene festocnen en tegen zijne pilaren waren twee, zes ellen hooge vazen met groen en bloemen gevuld geplaatst. Ter linkerzijde van het altaar verhief zich tot in de spitsbogen van het gebouw, een troon, ter hoogte van drie treden met een baldequin. Boven dien troon was eene breede banier geplaatst, hebbende twee reusachtige, roode vlaggen, van binnen was de troon met zilveren koningsleien gestikt, de randen waren met fantasie-hermelijn omzoomd. Regt tegenover dien troon prijkte een breede bloemberg met oranje en accasiaplanten, terwijl het geheele koor belegd was met een bloemertapijt, waarin de teekeningen van het wapen van Mgr. was vervat. Aan de beide uiteinden van het koor waren bloembergen geplaatst, waarachter vlaggen en tropheeen prijkten en waarboven tot kroon de processievanen der parochie waren gesteld. Als uiteinden van deze decoratie verhieven zich twee majestueuse candelabres, ieder 25 kaarsen dragende.

Door het geheele schip der kerk slingerden zich roode en blauwe festocnen, waarboven groene guirlandes waren aangebragt, die aan de einden van het gebouw zich verloren in breede en hooge tropheeen, geplaatst op het oxaal of zangkoor en tot middenpunt hebbende twee banieren. De eene droeg met schitterende letteren het opschrift »Pascite qui in vobis est gregeus Dei» en de andere »Spiritus Sanctus posuit episcopos regere ecclesiam Dei.»

Ook de kerkkroonen en de predikstoel waren door het aanbrengen van groen en trofeeën smaakvol versierd.

Men kan den ijver, waarmede deze dekoratiën waren aangebragt, niet genoeg roemen, het kerkbestuur, de leden der gemeente, waaronder een dertigtal jonge dames, die gedurende acht dagen onafgebroken tot het gereed maken der versiersels hebben gewerkt, allen hebben om strijd gewedijverd het konne bij te dragen tot voltooiing van het geheel, tot het herscheppen van het kerkgebouw in een versierden tempel.

En mag men met lof spreken van die leden der gemeente, welke door het verstrekken van tot de versiering noodige goederen, blijken van hunne goede gezindheid hebben gegeven, — met nog meer lof mogen wij melding maken van personen buiten de gemeente, die hunnen bloemenschat ter beschikking hebben gesteld van hem, die de feestiering regelde, en daardoor bewijzen van hunne humaniteit hebben gegeven, die op hoogen prijs worden gesteld.

Van een aan den hooggeëerden prelaat door eenige gemeenteleden aangeboden collation heeft Z. D. H. wegens gebrek aan tijd geen gebruik gemaakt.

Zaterdag den 14den Julij en den daarop volgenden Zondag heeft Z. D. H. aan ruim 1300 personen het H. Vormsel toegediend en Zondag avond een pontifikaal lof gehouden, — als wanneer het kerkgebouw opgevuld was met een buitengewoon groot getal personen van allen rang en stand, die toegestroomd waren om Monsgr. te zien en tevens om de aangebragte versierselen in oogenschouw te nemen.

Maandag den 15den heeft monsgr. zich naar de gemeenten te lande begeven, om daar eveneens het H. Vormsel toe te dienen. Alle berigten die onderwege zijn medegedeeld, zijn opgevuld met beschrijvingen van hetgeen men ter eere van den gevierden prelaat heeft verrigt.

Ten slotte moeten wij nog opmerken, dat niet het minste onaangename voorval de herinnering aan het bezoek van den Aartsbisschop heeft verbitterd; integendeel, alles is naar wensch afgeloopen, en zal men nog lang met genoegen denken aan het verblijf van Z. H. D. binnen dit gedeelte van zijne diocese.

Den zeer eerv. pastoor der R. K. gemeente te Groningen, deken van het dekenaat Groningen en Assen, mocht de onderscheiding ten deel vallen, door den Aartsbisschop plegtig geïnstalleerd te worden als parochus, met al de privilegiën en beneficiën aan die waardigheid door het kanonieke regt verbonden.

Menschrift ons uit Delft:

»De algemeen geachte docter Vermeulen heeft twee stemmen minder gehad dan zijn konkurrent, de moleenaar van Rhijn, wiens aanbeveling daarin lag, dat hij volbloed gereformeerd is. De fatsoenlijke lieden onder de Protestanten te Delft verwachten dat alle volgende keuzen dergelijke kandidaten in den Raad zullen brengen. Zoo kouden, dank aan den protestantschen ijver, de dagen van 1795 terug, toen er hier een Raad was, bestaande grootendeels uit ambachtsgezellen, en de voorzitter zijn eervolle betrekking voor den voordeeler post van schipper op een der binnenvaeren verruilde.

»Op eene hervatting van 18000 zielen; waarvan 7000 a 8000 katholiek hebben we nu bij de gratie nog twee katholieke raadsleden. Tot hoelang zullen die nog geduld worden?»

Te Alkmaar is bij herstemming tot lid van den Gemeenteraad verkozen de heer B. Abbring.

Te Haarlem de heeren de Moraaz, Imans en Teding van Berkhout.

Te Beverwijk de heer P. Verhagen.
Te Delft de heer P. v. Rbijn.

- Te Dordrecht de heer S. J. Vriestendorp.
- Te Gouda de heer J. Smits Hz.
- Te Vlaardingen de heer A. van Linden van den Heuvel.
- Te Utrecht de heeren Mr. O. v. Rees, Dr. G. Munnicks v. Cleef, Mr. S. J. v. Lier en F. G. graaf van Limburg Stirum.
- Te Wijk bij Duurstede de heer L. G. v. Toulon v. d. Koog.
- Te Kampen de heer Mr. S. H. de la Sablonière.
- Te Enschede de heeren W. Roessingh en H. ter Weele.
- Te Hardenberg de heeren Simon Bromet en Hendk. Meijrink.
- Te Veendam de heeren G. D. Everts, J. H. Sinnige Jr., J. P. Suir en F. Slim.
- Te Nieuwe Pekel-A de heeren J. P. Werdmolder, K. de Weerd en W. B. Botjes.
- Te Wildervank de heer J. van der Touk.
- Te Hoogeveen de heeren S. G. de Vries, K. Veningen en J. Winkel.
- Te Meppel de heer A. G. de Vries.
- Te Vlissingen de heer M. Wels.

(H.)

De nederlandsche dagbladen nemgen een berigt over uit de Salut Public, een dagblad van Lyon, van den volgenden inhoud:

Met leedwezen vernemen wij dat een eerwaardige zending, wiens familie hier ter stede woont, de heer Hyacinthe Frogetti, en twee andere geestelijken den 1 Febr. in de provincie Tappanolie (Oceanie) door de Battaks vermoord zijn, die zij tot het christendom wilden bekeeren. Deze stammen zijn menseheters; en men verzekert ons dat de moordenaars, na het overhijden der martelaars, hunne lichamen onderling verdeeld en daarvan een afschuwelijk feestmaal aangerikt hebben. Deze treurige bijzonderheden zijn vervat in een dezer dagen te Lyon aangekomen brief aan den broeder van den heer Frogetti geigt.

Wij hebben redenen aan de geloofwaardigheid van dit berigt te twifelen. Tappanolie is niet gelegen in Oceanie (Australie) maar op de westkust van Sumatra, onder 1° 40' N. B. en behoort tot de Nederlandsche bezittingen aldaar. Waar is het, dat de Battak's den naam hebben van in zekere gevallen menschen te eten; maar er is niets van bekend, dat daar fransche zendingen werkzaam zijn, en de nederlandsche autoriteiten zouden van die gebeurtenis dan toch ook moeten onderrigt zijn, hoezeer hieruit, (dit moeten wij bekeemen) nog geenszins volgt, dat de dagbladen van Ned. Indië het feit zouden hebben medegedeeld.

Wij vermoeden, dat of het feit niet gebeurd, of op eene andere, niet tot de Ned. bezittingen behoorende plaats gebeurd is. Moge het echter waar zijn, dat in onze bezittingen in Indië nog de gruwel der menscheneterij bestaat, dan hopen wij, dat door de Regering door alle, haar ten dienste staande middelen daaraan een einde zal gemaakt worden. (Indiër.)

Nederlandsche Bank. Opgaven naar aanleiding van het koninklijk besluit van 9 Junij 1852: onloopende bankbiljetten f 95.789.920; saldo's van rekeningen courant f 12.922.405,28; en munt en munt-materiaal f 97.059.246,06.

Uit het 39ste jaarlijksche verslag, op 25 Julij jl. alhier ter algemeene vergadering van het hoofdbestuur en de afgevaardigden der distrikts-kommissiën van het fonds tot aanmoediging en ondersteuning van de gewapende dienst in de Nederlanden uitgebragt, bleek, dat gratifikatiën werden verleend aan 1927 personen; als aan: 271 verminkten van den veldtogt van 1815; 68 nageblevenen van gesneevelden van idem; 24 verminkten van den veldtogt van 1814; 108 verminkten in Nederlands Overzeesche Koloniën of Bezittingen buiten Europa; 22 verminkten uit oorlogen vóór Nov. 1813; 226 verminkten in den strijd tegen België; 90 nageblevenen van gesneevelden van idem, en 1088 infirmen, waar onder zich bevinden 595 blinden, terwijl de overigen allen in bevolen dienst infirm zijn geworden, of volle 40 jaren hebben gedicad, totaal 1927 personen. Bebalve de verminkten in den strijd, die dadelijk opgenomen werden, nadat zij hanne aanspraak bewrezen hadden, waren er 777 infirmen, die eene gratifikatie uit het fonds hadden verzoekt en daarop aanspraak zouden kunnen maken, wanneer de krachten van het fonds toelieten allen te ondersteunen, die in bevolen dienst gebrekkig en daardoor hulpbehoevend geworden waren. Onder deze personen bevinden zich: 1 blinde, die vroeger te Waterloo gestreden heeft, 57 blinden, die den strijd tegen België hebben bijgewoond, 29 blinden, die in Nederlands Koloniën of Bezittingen buiten Europa hebben gestreden, 72 blinden, die geene veldtogten hebben bijgewoond, 618 anderen in de dienst gebrekkig geworden militairen, waaronder 75 die te Waterloo gestreden hebben. Uit de rekening bleek verder, dat de uitgaven in 1854 hadden bedragen f 80.327,28, en de ontvangsten f 77.977,60, zoodat er een tekort van f 2.349,68

was ontstaan. Omtrant het invalidenhuis werd medege-
deeld, dat in hetzelfde verpleegd waren 85 personen, en
tot bestrijding der kosten van dat gesticht gestrekt had-
den eene rijkstoelage van 5000, eene toelage van de
stad Leyden ad f600, afgestaan gratifikatiën en pensioe-
nen, en eene bijdrage uit het fonds van f5,043.70, te za-
men f22,791.99. De jaarlijksche kollekte had opgebracht
f25,876.22, dus f1,506.761 minder dan in 1853.

Wij nemen uit de *Arch. Cour.* het volgende bericht
over betreffende de ontvreemding, waaraan zich een be-
ambte der Ned. Handelmaatschappij ten nadeele dier maat-
schappij zou hebben schuldig gemaakt:

Omstreeks 3 weken geleden vroeg een der geëmploteer-
den aan de Ned. handelmaatschappij alhier, onder wiens
berusting zich de blanco wissels bevonden, voor eenigen
tijd verlof tot het doen eener buitenlandsche reis. Het
werd hem toegestaan; de verloftijd was verstreken; hij
werd aangemaand om op zijn post terug te keeren; doch
de persoon R. kwam niet terug. Dit verwekte kwaad ver-
moeden; bij het nazien der onder hem berustende pa-
piëren bleek het, dat voor eene aanzienlijke som aan
wissels gemist werd. Deze persoon moet gedurende 24
jaren eene betrekking aan genoemde maatschappij ver-
vuld, en het volste vertrouwen genoten hebben; een
agent voor buitenlandsche huizen die te gelijk met hem
verdwenen is, schijnt in deze ontvreemding de behulp-
zame hand te hebben geboden. Het verlies wordt, zoo
ver het bekend is, op minstens f40,000 geschat. (H.)

— Tegen A. Kruijt, oud 46 jaren en W. O. Kluter,
oud 27 jaren, beiden vroeger geëmploteerd aan de Han-
delmaatschappij, is den 25 Julij jl. door de Arrond.
rechtbank te Amsterdam een bevel tot gevangenneming
uitgevaardigd ter zake van diefstal eener som van
f44,703.72 ten nadeele dier maatschappij gepleegd.

Laatste Zaterdag werd te Kampen weder de jaarlijk-
sche algemeene vergadering gehouden van aandeelhouders
in de Rijn- en IJssel stoomboot-maatschappij. Een groot
getal aandeelhouders dan gewoonlijk waren opgekomen,
waarschijnlijk omdat er beslist moest worden of de maat-
schappij met 10 jaar al dan niet verlengd zoude wor-
den, waartoe op nieuw concessie bij Z. M. moet worden
aangevraagd. Met 219 stemmen tegen 13 werd besloten
tot het voortzetten der maatschappij, waartoe door hee-
ren commissarissen aan Z. M. den Koning concessie zal
worden gevraagd.

's GRAVENHAGE, 2 Aug. Z. Exc. de heer Mr. D.
Donker Curtius, minister van Justitie heeft voor eenigen
tijd de residentie verlaten.

— In deze residentie zijn aangekomen en aan het
hotel *Paulez* afgestapt de heer F. d'Oliviera Chamico,
lid van de Portugesche Cortez, met familie; de heeren
Thomas Smith, Charles William Smith, John Smith
en Richard Thorold, met familie van Londen; G. Hage-
mans en J. F. Roël van Brussel; en aan het hotel *de
Bellevue* de baron de Bruck, directeur van de spoorwe-
gen in Beijeren, vergezeld van den ingenieur, den heer
Charles Exter, komende van München.

's HERTOGENBOSCH, 31 Julij. Wederom is gisteren
avond alhier eene allerbelangrijkste vergadering van den
gemeenteraad over het opheffen der stedelijke accijnsen
en het invoeren van eenen hoofdelijken omslag gehouden.
Een talrijk en beschaafd publiek getuigde van de alge-
meene belangstelling in deze beraadslagingen. Het ont-
werp, zoo als dit door de commissie is voorgesteld, en
waarover aanvankelijk zooveel verdeeldheid in den raad
bestond, begint meer en meer door alle leden beaamd
te worden. Dat ontwerp, houdende afschaffing van alle
plaatselijke accijnsen en tot equivalent een hoofdelijken
omslag van f80,000, heeft de proef doorstaan. Alle
aanvallen tegen dat plan zijn door krachtige betruggen-
den reeds zoo goed als uit den weg geruimd; men legt
voort te spreken af en begint zich aan andere koningrijken.
aan andere plaatsen te spiegelen. Dat wat de stad Gron-
ningen deed, wat Gorinchem en Zierikzee mede dezer
dagen besloten te doen opzigte, heeft hier diepen indruk
gemaakt. In Gorinchem is men zelfs met eene minder-
heid van slechts 2 leden tot het heffen van een hoofde-
lijken omslag kunnen overgaan.

— In 't Hertogenbosch het groote plan nog
wel rijpelijk te kunnen overwegen, meer licht over de
zaak te verspreiden, en door besprekingen en beweg-
ingen die leden te overtuigen, welke nu nog niet voor
den hoofdelijken omslag gezind zijn, heeft de raad van
deze stad bepaald, dat hij zich in drie afdeelingen zoude
scheiden, en elke afdeeling een verslag over het ontwerp
in eene aanstaande openbare vergadering van den gemeen-
teraad zoude uitbrengen. Die drie rapporten ineen gesmol-
ten moeten noodwendig het welgelukken van het plan,
door de betrekkelijke commissie voorgesteld, vergemak-
kelijken. (Arch. Ct.)

BERGEN-OP-ZOOM, 31 Julij. Heden middag arriveerde
alhier van Rotterdam Z. Exc. de luit. generaal Ver-
horst, inspecteur der infanterie, ten einde het alhier
gevestigde hoofdende 4e reg. infanteriete te inspecteren.

BEVERWIJK, 1 Aug. De gemeenteraad heeft in zijn
zitting van 26 Julij besloten, de plaatselijke belasting
op het gemaal, die plus minus f2500 opbrengt, met
1 Januarij e.k. af te schaffen. Het equivalent zal gevon-
den worden in eene verhooging van den personen om-
slag, het gedistilleerd en den wijn.

DALFSEN, 31 Julij. Dat de zucht tot landverhuizing
nog niet ophoudt blijkt ook hier, daar heden morgen
uit deze gemeente vertrokken zijn drie huisgezinnen te
zamen tellende 17 personen, allen landbouwers van be-
roep, die over Rotterdam de reis naar Noord-Amerika
zullen aanvaarden.

Men leest in de Tweede Editie van de *Amst. Cour.*:
LONDEN, 3 Aug. In het Lagerhuis heeft de heer
Millner Gibson de regering scherp gelaakt, omdat zij
volgens spreker de wetten van het buitenland schond
door in Duitschland en Amerika manschappen voor het
vreemden-legioen aan te werven. Lord Palmerston ont-
kende dat in dien maatregel een onwettigheid lag, en
berigtte dat met de werving in Amerika geen voortgang
wordt gemaakt om moeilijkheden te voorkomen.

De heer Mousell gaf op eidering nopens de afschaffing
der betrekking van grootmeester der artillerie.

Al de door de regering gevraagde supplementaire kre-
dieten werden door het Huis goedgekeurd, ook werden
de voorstellen om die uitgaven te dekken aangenomen.

PARIJS, 3 Aug. Naar men verneemt heeft de rege-
ring besloten de vrijheid te hergeven aan den Russischen
generaal Bodisco, kommandant van Bomarsund, en zijne
manschappen die zich in Frankrijk als krijgsgevangen
bevinden.

In sommige kringen wordt verzekerd, dat de rente
der schatkistbons eene vermindering zal ondergaan.

BERLIJN, 2 Aug. Van vorst Gortschakoff is te Peters-
burg eene dépêche ontvangen van den 30 Julij, 10 ure
's avonds, luidende als volgt: »Niets bijzonder nieuws
voor Sebastopol. De vijand gaat bij tusschenpoozen met
zijne kanonnades voort. Wij beantwoorden zijn vuur met
kracht.»

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 Aug. Er is onlangs sprake geweest van een
brief door de keizerin-weduwe van Rusland geschreven
aan de Aartshertogin Sophia, moeder van den Keizer van
Oostenrijk, ten einde het hof van Weenen te bewegen
tot het doen van nieuwe pogingen ter gunste van den
vrede. Opzien en nog geen genoegzame bewijzen voor-
handen zijnde voor de echtheid van dit feit, spreekt nu
thans te Parijs van de moeilijkheid van het aanknoopen
der nieuwe onderhandelingen tengevolge van bovengenoemde
meldde brief. De tijd zal leeren wat er van deze geruchten
is. Er moet, en dit is op dit oogenblik van meer belang,
eene volmaakte overeenstemming bestaan tusschen Keizer
Napoleon en Keizer Frans Jozef, en het is hierover dat
de italiaansche revolutionairen elke hoop van wel-
slagen hebben verloren, indien zij het mogten wagen
ergens eene revolutie te bewerken. Er is een oogenblik
na het afbreken der Weener konferentien geweest, dat
de revolutionairen de hoop mogen gekosterd hebben
op eene verwezenlijking hunner plannen.

— Er zijn geen berigten van het oorlogstooneel noch
in de Krim noch in de Oostzee. Alleen is door de en-
gelsche admiraliteit het rapport medegedeeld van een
kleinen aanval, welke drie schepen van de Oostzeevloot
hebben darven ondernemen tegen een klein stadje in
den Finlandschen golf.

— Te Vincennes is, in tegenwoordigheid van den Kei-
zer, een proef genomen met een zoogenoemd r bom-
ballon. De uitvinder van dit nieuwe werktuig zocht het
vraagstuk opgelost te hebben, om een ballon naar believen
te kunnen besturen. Deze ballon zal met bommen ge-
vuld en door een elektrischen draad, op het oogenblik
dat hij nedervalt, ontstoken worden. Men belooft zich
het beste resultaat van deze nieuwe uitvinding. Bij de
proefneming, die te Vincennes gedaan worden, zal
men den ballon slechts met raketten vullen, om te groote
vergieling en ook groote ongelukken te voorkomen, in-
geval het niet gelukt, den ballon op de vooraf be-
stemde plaats te doen nedervallen.

— Behalve de treurige bevestiging der vermoeding
van generaal Beaumont door de Bachi boujoucks is er geene
bijzondere tijding uit het Oosten ontvangen dan die eener
meerdere uitbreiding van den maatregel, welke de kor-
respondenten de Krim heeft doen ontruimen: alle brie-
ven komen thans uit het kamp aan met een stemtel, be-
helzende deze woorden: »Generaal-provoost van het leger;
op bevel der justitie geopend; een militaire justitie,
die voorwaar zeer kort is.

— Het huwelijk van prins Adelbert van Beijeren met
een Spaansche prinses is uitgesteld, ter oorzaak van gods-
dienstige bezwaren; die bezwaren zijn hierin gelegen dat
aan den katholieken prins, de vermoedelijke erfgenaam
van Griekenlands kroon, de voorwaarde wordt opgelegd

zijne kinderen in de grieksche godsdienst te doen opvoe-
den; een voorwaarde, waaraan zich bezwaarlijk een
katholieke prinses kan onderwerpen.

— In een korrespondentie uit Parijs aan de *Indepen-
dante belge*, leest men:

»Het zou niet onmogelijk zijn dat er, in dit oog-
blik, in de hogere diplomatieke kringen, nieuwe po-
gingen werden aangewend om tot den vrede te komen.
Men verzekert uit goede bron, dat generaal Letang mor-
gen (2 Aug.) naar Weenen terugkeert, en men wil (doet
dit is min of meer gissing) dat hij belast is met een
antwoord op een eigenhandig geschreven brief van den
keizer van Oostenrijk aan den keizer der Franschen. De
brief van Z. M. Frans-Jozef zou een gevolg zijn geweest
van de missive der keizerin-weduwe van Rusland aan de
aartshertogin Sophia, moeder van genoemden keizer;
eene missive waarin, zegt men, aan de oostenrijksche
vorstin een brief werd teruggezonden, dien zij vroeger
aan de Russische vorstin had geschreven, op het oog-
blik dat de revolutie en de wapening der Hongaren,
Oostenrijk bedreigden en de hulp van de moskovische
troepen noodzakelijk maakten.

— Koningin Victoria heeft laten verzoeken, dat de
komst van andere vorsten, gedurende haar verblijf te
Parijs, zou verhinderd worden, omdat aan deze dan de
voorrang boven Prins Albert zou toekomen. Zoo als men
zich zal herinneren, verwachtte men koning Victor
Emanuel en den koning der Belgen. Koningin Victoria
zal door de lords Lansdowne, Granville en Clarendon
vergezeld worden. Men maakt groote toebereidselen om
haar te ontvangen. Als een staaltje kan dienen, dat in
de groote opera, voor de tentoonstelling, welke zij zal
bijwonen, alle costumes nieuw aangeschaft zijn en dat
men een gedeelte van den foyer en eenige loges gebruikt
heeft om eene buitengewone ruime en allerprachtigste loge
voor H. M. en haar gevolg geresd te maken. Er zijn 22
grootte oranjeboomen uit Fontainebleau gehaald, om de
toegangen tot de tentoonstelling te versieren. Op het
kasteel van St. Claud wordt het voormalig bondoir van
Maria Antoinette geheel nieuw gerestaureerd, enz.

— Op voorstel van Prins Albert, heeft de Britsche
maatschappij voor de kunsten en wetenschappen beslo-
ten, om de tentoonstelling een bezoek te geven, waarbij,
zoo veel mogelijk, zullen worden vertegenwoordigd de vier-
honderd afdeelingen, welke aan deze instelling zijn ver-
bonden. Dit bezoek is bepaald op de dagen van den 3
tot den 15 September. De besturen der spoorwegen heb-
ben voor de personen, welke zich te dien einde naar
Parijs zouden willen begeven, de prijzen der plaatsen,
zoo heen als terug, verminderd.

— Men wil dat de vertraging van het huwelijk tus-
schen prins Adelbert van Beijeren en de dochter van
den infant Francisco de Paula, moet worden toegeschre-
ven om godsdiensstige quaestien.

— De *Catolico* van Genua, meldt dat de politie aldaar
soms handen vol werk heeft om de plakaten van de
muren te scheuren, die handelen over de drukkende be-
lastingen en de expeditie naar de Krim. De *Catolico* raadt
de bevolking ernstig aan om te zien op het waardig gedrag
der geestelijken, die op eene lijdelijke wijze protesteren
tegen de uitvoering van de belaaide kloosterwet, door
Mgr. den Aartsbisschop van Turyn met zoo veel nadruk
en goed regt eene heiligschennende diefstal genoemd.
Alleen op die wijze is er kans om het onzalig ministerie en
zijne gediensstige tot allerlei laagheid zich vernederende
handlangers, de nederlaag toe te brengen, en te doen
vallen voor altoos.

Gverigens maakt de *Catolico* de bevolking opmerkzaam
dat zij van alle kanten omringd is van verspieters, en
dat zelfs de geëmploteerden der huisgezinnen niet meer heilig
zijn. Zoo verspilt het ministerie het den arme ont-
knevelde geld en de inkomsten, welke het aan de gees-
telijkheid ontsteelt, om zich te hooren vertellen, wat
ieder morgen in ieder dagblad dat niet aan mijnheer
Cavour verkocht is te lezen staat.
»Ik weet wel van al zijn sluwheid wekt de heer Cavour
zich overal vast.

— Men weet dat de hoofdredakteur der *Duitsche
Volkshalle* veroordeeld is tot een boete van 40 Thalers.
Het is derhalve thans de vraag of dit de uitkomst van
het proces hem door het gouvernement van Pruisen
aangedaan, dan of dit proces nog in behandeling is.
Zijn die veertig Thalers boete, inderdaad de uitkomst van
het gouvernements-proces, dan heeft het katholieke blad
een triomf behaald, en het ministerie heeft een lelijke
streek door de rekening gekregen.

ENGLAND.

LONDEN, 2 Augustus. Het Parlement heeft de aan-
gevraagde som van 800 pond voor een gedenkteeken op te
rigten ter nagedachtenis van Lord John Franklin toe-
gestaan. Onderscheiden sommen zijn nog toegestaan, onder
welke ook voorkomt 1,384,805 pond voor transport van
het Sardinaische kontingent.

Er zijn ook weder sommen aangevraagd voor het bou-
wen van schepen, en ter dezer gelegenheid is door eenige
leden op voorbeeld van de *Times* aangemerkt, dat men
hoopte dat de tijd voor het aanbouwen van zulke mon-

